

Ngày 4 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 9:36-43

Chủ đề: Quyền phép của Đức Thánh-Linh khiến sống lại kẻ đã chết.

Trọng tâm: Trong đời Ê-li-sê, Thần của Đức Giê-Hô-Va đã qua đức tin của Ê-li-sê mà làm nhiều phép lạ như chữa lành kẻ phung, hoá dầu chảy ra nhiều và khiến sống lại đứa trẻ đã chết, mà Ê-li-sê là bóng về các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ trong thời kỳ sau rốt này. Khi Đức Chúa Jê-sus sai các môn đồ của Ngài đi truyền giáo, Ngài đã phán rằng: ***Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước thiên đàng gần rồi. Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không.*** Sứ đồ Phi-e-rơ không phải là người có khả năng làm phép lạ, nhưng là người có đức tin nơi Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán, vì chỉ có Đức Chúa Trời mới có quyền làm cho sống và làm cho chết mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời đã ban quyền kế tự cho Đức Chúa Jê-sus Christ, Con một của Ngài và Đức Chúa Jê-sus Christ đã ban quyền kế tự đó cho những người thuộc về Ngài, như Lời Chúa có chép: ***Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các người nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng Danh nơi Con.*** Sứ đồ Phi-e-rơ đã cầu nguyện trước khi người kêu A-bi-tha chờ dậy, điều đó chứng minh về đức tin của sứ đồ Phi-e-rơ đối với chức vụ mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã giao phó cho mình. Ngày sau rốt này, trong các tổ chức mang danh nghĩa là Hội-Thánh, người ta hiếm khi được nghe nói về quyền phép của Đức Thánh-Linh cùng các phép lạ mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rằng: người nào tin Ngài sẽ làm việc như Ngài đã làm! Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 11; Giăng 14; Lu-ca 18;

Ngày 5 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 10.

Chủ đề: Sự cứu chuộc được ban cho dân ngoại thông qua đức tin của người ta trước quyền phép của Đức Chúa Trời

Trọng tâm: Đội trưởng Cọt-nây đã được sống trong vùng đất của dân Y-sơ-ra-ên, nên được tiếp xúc và nhận biết Đức Chúa Trời qua dân Y-sơ-ra-ên và Đức Chúa Trời đã thấy rõ đức tin cùng công việc của Cọt-nây, nên Ngài đã sai thiên sứ đến phán bảo Cọt-nây điều người phải làm. Cọt-nây có sự hiểu biết về sự cai trị, nên người đã làm theo như lời thiên sứ đã phán truyền. Để Phi-e-rơ hiểu sự cứu chuộc phải được rao truyền cho muôn dân trên đất này, là điều mà các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ đã bỏ qua, khi họ quá bận rộn với việc gây dựng Hội-Thánh tại thành Giê-ru-sa-lem, nên Đức Thánh-Linh đã khiến cho Phi-e-rơ thấy khải tượng và qua khải tượng đó mà Đức Thánh-Linh tỏ cho Phi-e-rơ biết rằng, không được coi dân ngoại như là vật ô-uế, bởi từ lúc ban đầu, Ngài đã tạo nên muôn vật và ban phước cho muôn vật mà Ngài đã tạo nên. Ngoại trừ con rắn là bị rửa sả, muôn vật do Đức Chúa Trời tạo nên đều được ban phước. Sau khi rao giảng Tin-Lành của Đức Chúa Jê-sus Christ cho cả nhà Cọt-nây, Phi-e-rơ thấy Đức Thánh-Linh được ban cho mọi người cùng nghe Đạo tại nơi đó, thì sứ đồ Phi-e-rơ nhận biết ý của Đức Thánh-Linh, nên người đã làm phép báp-tem trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ cho họ. Điều này không có nghĩa là khi người ta đang nghe giảng Tin-Lành thì mọi người đều nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh như một số kẻ thiếu trí hiểu đã nhân cơ đó mà giảng sai. Chính Đức Chúa Jê-sus đã thấy đức tin của Cọt-nây trước đó và Ngài đã nhận lời yêu cầu của Cọt-nây mà chữa lành cho kẻ đầy tớ của người. Đức Thánh-Linh biết rõ tình trạng thuộc linh của những người thuộc về Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; Ê-sai 56; Ma-thi-ơ 8; Ma-thi-ơ 12;

Ngày 6 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 10:44-48

Chủ đề: Dấu hiệu của người nhận được sự ban cho của Đức Thánh-Linh.

Trọng tâm: Dấu hiệu đặc trưng về sự ban cho của Đức Thánh-Linh đó là môi miệng của người nhận được sự ban cho đó là nói tiếng mới, mà cụm từ ***tiếng ngoại quốc*** đó là nói tiếng lạ, hoặc tiếng mới đều là một và đó là dấu hiệu của một linh hồn vừa được tái sanh, như khi con trẻ vừa được sanh khỏi lòng mẹ, sẽ cất tiếng khóc vậy. Khi Đức Thánh-Linh được ban xuống các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ tại phòng cao, họ đều nói tiếng “lạ” đối với chính mỗi người, vì họ không hiểu thứ ngôn ngữ mình nói, nhưng những người khác có thể được Đức Thánh-Linh cho nghe được và biết thứ ngôn ngữ đó, như Lời Chúa đã chép (Công vụ các sứ đồ 2:8-11). Trong các đoạn Kinh-Thánh có chép về sự ban Đức Thánh-Linh thì đều có chép về việc người nhận được sự ban cho đó nói tiếng lạ mà mọi người khác đều thấy được. Thế nhưng những kẻ mạo danh là người hầu việc Chúa (dù bọn người đó được người ta cấp giấy hay là bằng cấp gì mặc dầu), thì nói rằng, khi người ta cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ thì ngay lập tức người đó nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh rồi! Nhưng người ta không thấy một dấu hiệu nào chứng minh về sự ban cho của Đức Thánh-Linh trên những người đó. Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rõ về sự ban cho của Đức Thánh-Linh rằng: ***Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.*** Chính Thánh-Linh của Đấng Christ làm công việc này, chứ thân thể xác thịt của người ta không thể tự nói hay tự làm được phép lạ, vì các dấu hiệu đó là bằng chứng về linh hồn của người đó đã được sự sống lại và thân thể người đó là đồ dùng về sự công bình. Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 10, Mác 16; Công vụ các sứ đồ 2;

Ngày 7 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 11:1-19

Chủ đề: Sự hiểu biết hạn chế về mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ trong thời kỳ ban đầu của Hội-Thánh.

Trọng tâm: Chúng ta có thể thấy rõ việc chú ý lắng nghe các mạng lệnh cùng những sự dạy dỗ của Đức Chúa Jêsus Christ là rất quan trọng, vì trong khi các môn đồ của Đức Chúa Jêsus cùng ở với Chúa, họ đã không thật sự để ý đến những Lời Ngài đã phán, vì họ đã nghĩ rằng, Chúa sẽ lập lại vương quốc Y-sơ-ra-ên trên đất này và họ không nghĩ đến việc Chúa Jêsus sẽ bị người ta bắt và giết Ngài, dù họ có được nghe. Ngay trong thời kỳ sau rốt này, người ta vẫn không thật sự coi trọng việc lắng nghe tiếng của Chúa khi tai họ đang nghe Lời Chúa được rao giảng, đó là vì chính những người cầm giữ chức vụ đứng giảng Lời Chúa đó cũng không thật sự để ý đến Lời cảnh báo của Đức Chúa Jêsus Christ, rằng: **Vậy, hãy coi chừng về cách các người nghe; vì kẻ đã có, sẽ cho thêm; kẻ không có, sẽ cất lấy sự họ tưởng mình có.** Khi người ta không thật sự lắng nghe tiếng Chúa, thì Đức Thánh-Linh không thể phán với người ta được điều gì, ngay cả những người đã từng sống với Đức Chúa Jêsus Christ cũng vậy, khi họ quá bận rộn với công việc thì việc nghe được tiếng Chúa cũng không phải là dễ. Chúng ta thấy sứ đồ Phi-e-rơ đã bị động trước những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh, nên Ngài phải sử dụng khả năng hoặc chiêm bao để tỉnh thức người, khiến người nhớ lại các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán. Linh hồn của chúng ta chỉ có thể đứng vững nếu chúng ta chịu lắng nghe tiếng phán của Đức Thánh-Linh, vì sự sống của linh hồn chúng ta là bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh và tiếng của Ngài. Đức Thánh-Linh sẽ nhắc cho chúng ta nhớ lại các mạng lệnh và dẫn chúng ta vào mọi Lễ thật của Lời Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh tham khảo: Lu-ca 8; Giăng 10; Giăng 16; Khải huyền 3;

Ngày 8 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 11:20-30

Chủ đề: Chúa dùng những người có đức tin và tấm lòng thánh sạch để gây dựng Hội-Thánh của Ngài.

Trọng tâm: Trong bất kỳ một công việc nào, tính cẩn thận và lòng trong sạch luôn là tiêu chuẩn được chọn trước hết để công việc đó được hoàn thành. Tên của Ba-na-ba có nghĩa là: “con trai của sự yên ủi”, Ba-na-ba là con trai của một người theo đạo Giu-đa, người Lê-vi sinh ra tại đảo Chíp-rơ (Cyprus), tên của Ba-na-ba được ghi đầu tiên về những người nói tiên tri của Hội-Thánh trong thời kỳ đầu. Ba-na-ba được ơn lãnh đạo và cai trị và cũng là người học cùng trường của giáo sư Ga-ma-li-ên với Sau-lơ, nên khi nghe tin về Sau-lơ, Ba-na-ba đã đến Tạt-sơ để tìm Sau-lơ và đem người về để giới thiệu với Hội-Thánh tại Giê-ru-sa-lem. Đức Thánh-Linh đã dùng Ba-na-ba để gây dựng đức tin và sự hiểu biết về các mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho mọi người tin Chúa đều được sự dạy dỗ mà hiểu trách nhiệm của mình trước việc rao truyền Tin-Lành của Đức Chúa Jêsus Christ cho các dân ngoại. Bắt đầu từ đây Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ tại thành Giê-ru-sa-lem bắt đầu có kế hoạch truyền giáo cho dân ngoại từ các thành phố thuộc vùng Tiểu Á. Sau mỗi chuyến truyền giáo, Ba-na-ba, Giăng-Mác và Sau-lơ (Phao-lô) đều trở lại Giê-ru-sa-lem để báo cáo và cầu nguyện trình dâng kế hoạch cho các đội truyền giáo tiếp theo lên Đức Thánh-Linh để được Ngài dắt dẫn. Bắt đầu từ thành An-ti-ốt mà người ta xưng danh các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ là Cơ-rê-tiên (nghĩa là Cơ-đốc nhân nhân - Christians). Khi lời tiên tri báo về sự đói kém sẽ xảy đến được nói ra, Hội-Thánh tại An-ti-ốt đã quyết định tùy sức mỗi người mà dâng hiến cứu trợ và giúp đỡ cho những người tin Chúa tại xứ Giu-đê. Kinh-Thánh tham khảo: Ga-la-ti 1 & 2; Cô-lô-se 4;

Ngày 9 tháng 4 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 12:1-17

Chủ đề: Sự bách hại của vua Hê-rốt đối với Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Trọng tâm: Sứ đồ Gia-cơ, anh của sứ đồ Giăng, là môn đồ đầu tiên của Đức Chúa Jêsus Christ trở thành “người tử vì đạo”, vào năm A.D.44. Để lấy lòng dân Giu-đa, vua Hê-rốt Ạc-ríp-ba đã sai chém đầu Gia-cơ và người cũng sai bắt sứ đồ Phi-e-rơ nữa. Hội-Thánh đã cầu nguyện với Đức Chúa Trời cho người luôn và Chúa đã dùng thiên sứ của Ngài để giải cứu Phi-e-rơ. **Và, đêm rạng ngày mà Hê-rốt định bắt Phi-e-rơ ra hầu, người đang mang hai xiềng, ngủ giữa hai tên lính, và trước cửa có quân canh giữ ngục. Thành linh, một thiên sứ của Chúa đến, và có ánh sáng soi trong ngục tối. Thiên sứ đập vào sườn Phi-e-rơ, đánh thức người, mà rằng: Hãy mau chờ dậy. Xiềng bèn rớt ra khỏi tay người. Kế đó, thiên sứ nói rằng: Hãy nịt lưng và mang dép vào đi. Phi-e-rơ làm theo. Thiên sứ lại tiếp: Hãy mặc áo ngoài và theo ta. Phi-e-rơ ra theo; chẳng biết điều thiên sứ làm đó là thật, song tưởng mình thấy sự hiện thấy.** Quyền phép của Đức Chúa Trời vẫn luôn hành động để bảo vệ các tôi tớ của Ngài và những sự như vậy vẫn thường xảy ra đối với những người được Đức Thánh-Linh kêu gọi vào chức vụ hầu việc Ngài. Đức Thánh-Linh biết trước mọi sự và Ngài cai trị mọi sự cho công việc của Nước Đức Chúa Trời. Khi Đức Giê-hô-va lập giao ước với Gia-cốp, Ngài đã phán rằng: **Này, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng người.** Đức Chúa Jêsus cũng phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Ta không để cho các người mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người...Và này, Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.** Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ đang cai trị Hội-Thánh thật của Ngài cho tới khi tận thế. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 28; Ma-thi-ơ 28; Giăng 14;